

Decizia nr. 9761/2016
privind soluționarea contestației formulate de către
SC x SRL
înregistrată la D.G.R.F.P. Brașov sub nr. x

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Brasov- Serviciul Solutionare Contestatii a fost sesizata de Administratia Judeteana a Finantelor Publice Harghita- Serviciul de inspectie fiscala persoane juridice 1, prin adresa nr. 1, inregistrata la D.G.R.F.P. Brasov sub nr.1, asupra contestatiei formulate de catre SC x SRL cu sediul in x.

Contestatia este formulata împotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. X intocmita in baza Raportului de inspectie fiscala nr. x, emise de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Harghita- Activitatea de Inspecție Fiscală, si priveste **suma totala de x lei**, compusa din:

- X lei reprezentand impozit pe profit
- X lei reprezentand dobanzi/majorari de intarziere aferente impozitului pe profit
- X lei reprezentand penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit
- X lei reprezentand TVA stabilita suplimentar
- x lei reprezentand dobanzi/ majorari de intarziere aferente TVA
- x lei reprezentand penalitati de intarziere aferente TVA
- x lei reprezentand dobanzi si majorari de intarziere aferente impozitului pe constructii
- x lei reprezentand penalitati de intarziere aferente impozitului pe constructii

Având în vedere prevederile art.352 alin.1 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căroră “(1) *Dispozițiile prezentului cod se aplică numai procedurilor de administrare începute după intrarea acestuia în vigoare.*”, contestația este soluționată în baza normelor legale in vigoare la data cand s-a născut dreptul contestatarii la acțiune.

Contestatia a fost depusa în termenul prevazut de art. 207 (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, in raport de comunicarea Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. x in data de x, prin remiterea sub semnatura a actului administrativ fiscal, existenta in copie la dosarul contestatiei si depunerea contestatiei la AJFP Harghita in data de x.

Constatand ca in speta, sunt îndeplinite dispozitiile art. 205, art.206 art. 207(1) si art. 209(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Brasov, prin Serviciul Solutionare Contestatii, este legal investita sa se pronunte asupra contestatiei formulate de SC x SRL.

I. SC x SRL, prin contestatia depusa la Administratia Judeteana a Finantelor Publice Harghita, înregistrata sub nr. x, solicita admiterea contestatiei si anulara partiala a Deciziei de impunere nr. x si a Raportului de inspectie fiscala nr. x, pentru urmatoarele motive:

Referitor la impozitul pe profit

1. Petenta sustine ca constatarea organului fiscal cu privire la faptul ca SC x SRL ar fi dedus nelegal in anul 2011 cheltuielile aferente studiului de fezabilitate financiara si comerciala pentru construirea unei hidrocentrale facturata de x KFT in valoare de x lei, a fost eronata. Totodata precizand faptul ca o cheltuiala este deductibila din punct de vedere al impozitului pe profit daca sunt indeplinite prevederile art.21, alin.1 din Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, coroborat cu pct.48 din Normele metodologice ale Codului fiscal, aprobate prin HG nr.44/2004.

Contribuabilul precizeaza ca la efectuarea controlului fiscal, s-a prezentat in afara de factura, o scrisoare de angajament (oferta) din partea prestatorului, acceptat de parti si un studiu de fezabilitate in limba engleza si traducerea acesteia in limba romana, sustinand ca la data controlului hidrocentrale a fost pusa in functiune si producea venit impozabil.

Petenta considera relevant faptul ca organul fiscal a decis fara sa apeleze la o expertiza de resort conform art.55 din Codul de procedura fiscala, republicata cu modificarile si completarile ulterioare, fiind incalcate si principiul libertatii de gestiune care da posibilitatea societatii de a efectua cheltuielile pe care le considera necesare.

2. In cazul furnizorului Firma de Avocati x din Budapesta, organul de control a constatat ca SC x SRL a dedus nelegal in anul 2011 suma de x lei, reprezentand contravaloarea serviciilor de avocatura. Petenta sustine ca aceasta tranzactie a fost confirmata de autoritatile din Ungaria, care au considerat ca SC x SRL poseda acte doveditoare suficiente pentru deducerea cheltuielilor.

Totodata se precizeaza faptul ca nu s-a admis deducerea sumei de x lei pe motivul ca au fost incalcate prevederile Ordinului 3055/2009 respectiv 1826/2003 in sensul ca nu au fost inregistrate corect in contabilitate serviciile de consultanta, sustinand ca tratamentul cheltuielilor din punct de vedere fiscal este reglementat de Codul Fiscal si normele metodologice aferente nicidecum Ordinele de mai sus amintite, iar SC x SRL a respectat prevederile art. 21, alin. 1 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv pct.48 din Normele metodologice al Codului Fiscal, aprobate prin HG nr.44/2004, conform carora aceasta cheltuiala este deductibila.

3. Referitor la cheltuielile deduse in anul 2012 in valoare de x lei si in anul 2013 in valoare de x lei facturate de x ZRT, reprezentand contravaloarea mandatului primit de la petent pentru a procura surse de finantare in vederea demararii investitiei hidrocentralei in suma totala de x lei.

Petentul sustine ca motivul inspectorilor fiscali cu privire la faptul ca nu s-a dovedit cu rapoarte de activitate semnate de partile contractante serviciile facturate de catre x ZRT este neintemeiata avand in vedere faptul ca au fost depuse toate certificatele (semnate si traduse in lb romana)

Astfel, contestatorul sustine faptul ca si-a indeplinit prevederile art. 21, alin. 1 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. Mai mult decat atat tine sa adauge ca pentru anul 2013 nu exista motiv de fapt in decizia de impunere.

4. Cu privire la serviciile prestate in anul 2013 de firma de avocatura x din Ungaria in suma de x lei au fost considerate de inspectorii fiscali nedeductibile.

Contestatorul tine sa adauge ca organul fiscal a ignorat faptul ca toate documentele semnate si traduse au fost depuse cu ocazia prezentarii punctului de vedere si considera insuficienta cercetarea starii de fapt si o generalizare nepermisa a condus la o apreciere gresita a situatiei din partea organului fiscal si sustine ca, deducerea acestor sume este in perfecta conformitate cu prevederile legale.

5. Petenta face referire la faptul ca inspectorii fiscali au cerinte subiective (antet si stampila) in legatura cu justificarea serviciilor deduse in valoare de x lei in anii 2013 si 2014 facturate de x din Cehia si sustine faptul ca documentele care demonstreaza executarea serviciilor au fost depuse la autoritatea fiscala cu ocazia prezentarii punctului de vedere si contrar prevederilor H.G nr. 44/2004 specifica ca pot fi folosite si „alte materiale corespunzatoare” pentru justificarea serviciilor.

6. Cu privire la constatarea inspectorilor fiscali conform caruia SC x SRL ar fi dedus nelegal in anii 2011-2012 contravaloarea unor servicii facturate de x KFT in suma de x lei, despre care nu au fost dovedite ca ar fii fost efectuate in scopul realizarii de venituri, efectuarea serviciilor nu s-a dovedit cu rapoarte de activitate semnate de partile contractante.

Petenta prin contestatia depusa precizeaza faptul ca organul fiscal nu a luat in considerare faptul ca au fost depuse certificatele de performanta traduse in lb. Romana la autoritatea fiscala cu ocazia prezentarii punctului de vedere iar in loc sa depuna diligente pentru determinarea relatiilor existente trage concluzii neintemeiate.

In acest sens sustine ca cerintele art. 21, alin. 1 din Codul privind Codul Fiscal cu modificarile si completarile ulterioare sunt indeplinite si cheltuiala este deductibila fiscal.

7. In cazul lucrarilor de reparatii pardoseala din beton in hala depozit de vopsele conform contract nr. x incheiat intre S.C. x S.R.L. si S.C. x1 S.R.L. si deviz 419/2011 in suma totala de x lei (iunie-octombrie 2011), petentul nu este de acord cu motivul nededucerii(in evidenta contabila a SC x SRL in anul 2011 nu exista constructii, astfel destinatia lucrarilor de reparatii in suma de x lei nu este cunoscuta).

Totodata se precizeaza ca societatea avea drept de dispunere si folosinta asupra imobilului care a fost subinchiriat pentru societatea x2 S.R.L.. In acest sens contestatoarea considera deductibila cheltuielile in suma de x lei din cauza incadrarii nelegala si contesta obligatiile fiscale generate.

Cu privire la TVA aferenta lucrarilor de reparatii pardoseala din beton in hala depozit de vopsele conform contract nr. x incheiat intre S.C. x S.R.L. si S.C. x1 S.R.L. si deviz 419/2011 in suma totala de x lei din care TVA este in suma de x lei, contestatoarea face incadrare privind deductibilitatii TVA-lui sub paragrafele: „ *Deducerea TVA –ului aferenta achizitiilor si serviciilor este legala daca se indeplinesc doua conditii:*

- a) *aceste tranzactii sa fie destinate realizarilor de operatiuni taxabile si*
- b) *tranzactiile sa aiba la baza factura, care sa cuprinda informatiile prevazute de lege”*

Astfel sustine ca societatea a prezentat documete justificative pentru a deduce TVA ca factura contine toate elementele necesare identificarii operatiunii economice efectuate, atat sub aspectul identitatii partilor, cat si sub aspectul continutului cantitativ si valoric.

Totodata se precizeaza faptul ca in urma inchirierii halei au fost incasate chiriile cu TVA.

Cu privire la accesoriile aferente, petenta precizeaza faptul ca organul de inspectie fiscala a calculat dobanzi/majorari de intarziere si penalitati de intarziere pana la data de 31.07.2015, ignorand prvederile alin.(4), art.116 din Codul de procedura fiscala cu modificarile si completarile ulterioare, potrivit “*caruia compensarea se opereaza de drept la data la care creantele exista deodata, fiind certe, lichide si exigibile.*”

Petenta precizeaza faptul ca creantele societatii sunt din data de 25.05.2015, data la care a fost inregistrat decontul de TVA cu optiunea de rambursare, astfel dobanzile/majorarile de intarziere respectiv penalitatile de intarziere calculate pentru perioada 25.05.2015-31.07.2015, aferente impozitului pe profit si impozitului pe constructii sunt eronate, motiv pentru care solicita anularea acestora.

Totodata se precizeaza faptul ca la impozitul pe profit inspectorii fiscali au calculat in mod abuziv penalitati de intarziere de 0,02% pentru fiecare zi de intarziere pentru impozitul pe profit neachitat pentru anii 2011-2012 cu scadenta la 25.03.2012 respectiv 25.03.2013, aplicand si o penalizare de intarziere de 15% din obligatiile fiscale principale ramase

nestinse, acumuland doua feluri de penalitati in afara de dobanzi, ignorand prevederile Ordonantei de urgenta nr.50/2013, motiv pentru care solicita anularea penalitatilor de intarziere de 0,02% calculat la impozitul pe profit in suma de x lei pana la data de 31.07.2013.

La finalul contestatiei petentul precizeaza faptul ca este de acord cu obligatiile fiscale reprezentand impozitul pe constructii in suma de x lei cu accesoriile recalculate conform celor prezentate in contestatie respectiv cu diminuarea pierderii fiscale in suma de x lei.

II. Prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală pentru persoane juridice nr. x, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr. x, organele de inspectie fiscala din cadrul A.J.F.P. Harghita, au fost stabilite obligatii foscale pentru perioada 01.01.2011-31.12.2014 pe linie de TVA si impozit pe profit, respectiv perioada 01.01.2014-25.05.2015 pe linie de impozit pe constructii, contestate partial, fiind consemnate urmatoarele constatari:

Cu privire la impozitul pe profit:

- In anul 2011 s-a constatat faptul ca potrivit fiselor de cont, balantelor de verificare, registrului de evidenta fiscala SC x SRL a dedus cheltuieli facturate de SC y SRL CUI:x, in valoare de x lei reprezentand balast conform facturii nr. x.

In luna martie 2011 suma de x lei a fost evidentiat in contul "301-materii prime" si in luna iunie 2011 inregistrat la cheltuieli in contul "601-cheltuieli cu materiile prime". Factura respectiva a fost stornata in totalitate in anul 2014 luna iunie, pe baza facturii nr. x. Suma de -x lei a fost contabilizat in debitul contului "1174-rezultatul reportat din corectarea erorilor materiale" si in creditul contului "401-furnizori".

Astfel, inspectorii fiscali au stabilit ca suma de x lei nu este o cheltuiala deductibila fiscal fiind incalcate prevederile art.21, alin.1 din Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

- In perioada iunie-octombrie 2011 SC x SRL a inregistrat in evidenta contabila si a dedus cheltuielile facturate de SC x1 SRL , in suma totala de x lei, astfel: factura nr. x in valoare de x lei, factura nr. x in valoare de x lei si factura nr. x in valoare de x lei reprezentand lucrari de reparatii pardoseala din beton in hala depozit de vopsele conform contract nr. x si deviz 0419/2011.

Inspectorii fiscali in baza declaratiilor primite prin notele de relatii respectiv din evidentele contabile au stabilit ca in evidenta contabila a SC x SRL in anul 2011 nu au existat constructii, destinatia lucrarilor in suma toatala de x lei nu este cunoscuta iar cheltuielile inregistrate si deduse de petent aferente acestor cheltuieli nu sunt cheltuieli deductibile fiscal, astfel nu au fost respectate prevederile art.21, alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.

- Tot in anul 2011 SC x SRL la calculul impozitului pe profit, conform declaratiei 101, nu a luat in considerare ca cheltuiala nedeductibila suma de x lei, evidentiat in contul "6581.1-penalitati proces verbal", astfel nu au fost respectate prevederile art.21 alin.4 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, respectiv pct.39 din HG nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal.

- In urma verificarilor efectuate s-a constatat faptul ca in anul 2011, SC x SRL a inregistrat cheltuieli de studiu de fezabilitate financiara si comerciala facturate de x KFT in valoare de x lei. Inspectorii fiscali au stabilit ca petentul nu a facut dovada prestarii efective de servicii facturate in anul 2011 de catre x KFT cu documente justificative, respectiv nu a prezentat contract incheiat, situatii/devize de lucrari cu mentionarea timpului alocat, durata desfasurarii fiecarei activitati in parte, in vederea obtinerii de venituri impozabile, astfel, cheltuielile inregistrate si deduse de societate, in suma de x lei nu sunt cheltuieli deductibile fiscal. Totodata s-a stabilit ca in speta, nu au fost respectate prevederile art. 21, alin. (1) si art. 21, alin.(4), lit. m) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificarile si

completările ulterioare, și pct. 48 din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

- SC x SRL a înregistrat cheltuieli cu servicii juridice facturate de Firma de Avocati x din Budapesta, în valoare de x lei din care valoarea stornată în anul 2014 este în suma de x lei.

Din răspunsul primit de la Compartimentul de Informații Fiscale înregistrat sub nr. x în legătură cu tranzacțiile intracomunitare desfășurate între SC x SRL și x Ugyvedi Iroda și din verificările efectuate de autoritățile ungare s-a rezultat o diferență de x EUR între valoarea facturilor înregistrate de petent (x EUR) și valoarea facturilor regasite la contribuabilul din Ungaria (x EUR)

Valoarea facturilor regasite la contribuabilul maghiar coincide cu datele de control VIES (x HUF), în timp ce societatea x SRL a declarat achiziții intracomunitare în valoare de x HUF, conform datelor VIES (în perioada supusă controlului). Potrivit declarației șefului cabinetului de avocatură x, ei au prestat servicii juridice către SC x SRL și au convenit ca plata să fie efectuată pe baza de retribuire-orară. În anul 2012 x SRL nu a utilizat proiectele de contracte redactate de către x UGYVEDI IRODA, prin urmare contribuabilul român nu a achitat contravaloarea tuturor facturilor (numai o parte din ele), motiv pentru care contribuabilul maghiar a emis facturi de corectare în anul 2014.

Organul fiscal a stabilit ca cheltuielile privind serviciile juridice au fost înregistrate fără respectarea prevederilor Ordinului 3055/29 octombrie 2009 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, nefiind respectate nici prevederile Ordinului nr. 1826 din 22 decembrie 2003 pentru aprobarea Precizărilor privind unele măsuri referitoare la organizarea și conducerea contabilității de gestiune.

Astfel, cheltuielile facturate de Firma de Avocati x din Budapesta, în suma de x lei nu sunt deductibile fiscal.

- Contribuabilul a înregistrat cheltuieli cu servicii de consultanță facturate x KFT, în valoare de x lei în anul 2011 și x lei în anul 2012.

Din răspunsul primit de la Compartimentul de Informații Fiscale înregistrat sub nr. x în legătură cu tranzacțiile intracomunitare desfășurate între SC x SRL și x KFT din Ungaria și din verificările efectuate de autoritățile ungare s-a constatat că x KFT a confirmat tranzacțiile cu SC x SRL, fiind enumerate facturile pe care contribuabilul român le-a achitat. Totodată s-a stabilit că a apărut o problemă de plată între cele două companii motiv pentru care în anul 2014 contribuabilul maghiar a renunțat la creanțele față de x SRL, corectând și deconturile de TVA respectiv declarațiile recapitulative.

Organul fiscal a stabilit ca cheltuielile privind serviciile de consultanță au fost înregistrate fără respectarea prevederilor Ordinului nr.3055/2009 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene respectiv prevederile Ordinului nr.1826/2003 pentru aprobarea Precizărilor privind unele măsuri referitoare la organizarea și conducerea contabilității de gestiune.

Având în vedere cele de mai sus inspectorii fiscali au stabilit ca cheltuielile facturate de x KFT în suma de x lei nu sunt deductibile fiscal, în speta nu au fost respectate prevederile art. 21, alin. (1) și art. 21, alin.(4), lit. m) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, și pct. 48 din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

- În anii 2012 și 2013 SC x SRL a înregistrat cheltuieli cu servicii de mandat facturate de x Reszvenytársaság din Budapesta, în valoare de x lei respectiv x lei. Totodată s-a constatat că cheltuielile privind serviciile de mandat au fost înregistrate fără respectarea prevederilor Ordinului nr.3055/2009 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene respectiv prevederile Ordinului nr.1826/2003 pentru aprobarea

precizărilor privind unele măsuri referitoare la organizarea și conducerea contabilității de gestiune.

Inspectorii fiscali menționează faptul că prestarea serviciilor efectuate și facturate de x RT, nu s-a dovedit cu rapoarte de activitate semnat de partile contractante.

În anexa la contract a fost prezentat un certificat de executare încheiat la data de 31.03.2013 de x Reszvenytársaság în limba engleză care nu conține stampila și semnătura societății x RT.

În consecința cheltuielilor facturate de x Reszvenytársaság din Budapesta, în suma totală de x lei nu sunt deductibile fiscal, ne fiind respectate prevederile art. 21, alin. (1) și art. 21, alin.(4), lit. m) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare și pct. 48 din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

- În anul 2013, contribuabilul a înregistrat cheltuieli cu servicii de consultanță facturate de societatea x în suma de 61.207 lei

Inspectorii fiscali au stabilit faptul că SC x SRL a anexat numai înscrisuri încheiate în limba engleză între SC x SRL și x din Ungaria, echipa de inspecție fiscală nu a putut identifica natura serviciilor facturate și necesitatea acestora, motiv pentru care cheltuielile aferente serviciilor facturate de x în suma de x lei, au fost considerate nedeductibile în baza art. 21, alin. (1) și art. 21, alin.(4), lit. m) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare coroborat cu pct. 48 din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

- În urma verificărilor efectuate de către echipa de inspecție fiscală, s-a constatat faptul că în anul 2013 respectiv în anul 2014, SC x SRL a înregistrat cheltuieli cu servicii juridice facturate de x din Cehia, în valoare de x lei respectiv x lei.

Cheltuielile cu consultanța au fost înregistrate fără respectarea Ordinului nr.3055/2009 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene respectiv prevederile Ordinului nr.1826/2003 pentru aprobarea Precizărilor privind unele măsuri referitoare la organizarea și conducerea contabilității de gestiune.

Inspectorii fiscali au precizat că au fost prezentate certificate de executare încheiate în limba engleză, certificate care nu conțin antetul și stampila societății furnizoare în vederea justificării serviciilor facturate, menționând că acestea nu fac dovada prestării efective de servicii pentru x SRL, motiv pentru care cheltuielile facturate de x din Cehia, în suma totală de x lei nu au fost acceptate la cheltuielile deductibile fiscal, fiind încălcate prevederile art. 21, alin. (1) și art. 21, alin.(4), lit. m) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare și pct. 48 din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată s-a urmărit modul de determinare a gradului de îndatorare a capitalului în conformitate cu prevederile art.23, alin. (1) și (1¹) din Legea 571/2003 cu completările și modificările ulterioare.

Având în vedere cele de mai sus, echipa de inspecție fiscală a procedat la calculul impozitului pe profit, pentru fiecare exercițiu financiar în conformitate cu prevederile art.19 alin.1 din Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, ca diferență între veniturile impozabile și cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, la care s-au adăugat cheltuielile nedeductibile conform art.21, alin1 și alin 4 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Astfel, inspectorii fiscali au stabilit suplimentar pentru anii 2011 și 2012 cheltuieli nedeductibile în valoare de x lei respectiv de x lei stabilind un impozit pe profit suplimentar în suma totală de x lei.

Pentru impozitul pe profit stabilit suplimentar, in baza art.119, 120 si art 120¹ din O.G.nr.92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, Republicat cu modificarile si completarile ulterioare, s-au calculat majorari de intarziere/dobinzi in suma de x lei si penalitati de intarziere in suma de x lei.

Pentru anii 2013 si 2014 echipa de inspectie fiscala a stabilit ca sumele de x lei respectiv x lei sunt cheltuieli nedeductibile, astfel fiind diminuata pierderea cu suma totala de x lei.

Cu privire la TVA

In perioada iunie-octombrie 2011 SC x SRL a inregistrat in evidenta contabila si a dedus TVA in valoare de x lei, pe baza facturilor nr. x, nr. x1, si nr. x2 reprezentand lucrari de reparatii pardoseala din beton in hala depozit de vopsele conform contract nr. x si deviz 419/2011 facturate de SC x1 SRL.

Inspectorii fiscali au stabilit ca in evidenta contabila a societatii in anul 2011 nu sunt constructii, destinatia lucrarilor de reparatii nu este cunoscuta, motiv pentru care valoarea TVA-ului inregistrat si dedus in valoare de x lei de SC x SRL aferente acestor cheltuieli nu sunt deductibile, ne fiind respectate prevederile art. 134 alin (1) si (2) si art. 145, alin. (1) si (2), din Legea nr. 571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare.

Totodata s-a constatat ca potrivit fiselor de cont, balantelor de verificare, registrului de evidenta fiscala, jurnalul pentru cumparari si deconturile de TVA, SC x SRL a inregistrat cheltuieli si taxa pe valoarea adaugata deductibila facturata de SC y SRL, in valoare de x lei pentru care TVA-ul dedus este in valoare de x lei, reprezentand balast sort.0-636 granulatie (umplutura la aductiune) conform facturii nr. x care a fost stornata in totalitate in anul 2014 luna iunie, pe baza facturii nr. x. In consecinta, contribuabilul nu avea drept de deducere pentru TVA in suma de x lei astfel fiind incalcate prevederile art. 134, alin.1, alin.2 si art.145, alin.1, alin.2 din Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, motiv pentru care s-au calculat accesoriile aferente in suma de x lei reprezentand dobanda majorari de intarziere TVA pana la data stornarii tranzactiei despre care nu s-a putut dovedi ca era in vederea realizarilor operatiunilor taxabile.

Pentru TVA de plata stabilită suplimentar în urma inspectiei fiscale, în sumă de x lei, in baza art.119, 120 si art 120¹ din O.G.nr.92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, Republicat cu modificarile si completarile ulterioare, s-au calculat majorari de intarziere/dobinzi in suma de x lei si penalitati de intarziere in suma de x lei

Cu privire la accesoriile aferente impozitul pe constructii

In urma controlului efectuat, echipa de inspectie fiscala a stabilit impozitul pe constructii pentru anul 2014 in suma totala x lei.

Pentru neplata la timp a impozitului pe constructii, inspectorii fiscali in baza art.119, 120 si art 120¹ din O.G.nr.92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, Republicat cu modificarile si completarile ulterioare, s-au calculat majorari de intarziere/dobinzi in suma de x lei si penalitati de intarziere in suma de x lei

III. Luand în considerare constatarile organelor de inspectie fiscala, motivele prezentate de contestator, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative în vigoare în perioada verificata, se retine:

1. Cauza supusa solutionarii este daca Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Brasov, prin Serviciul Solutionare Contestatii 2, poate sa se pronunte asupra sumelor de x lei reprezentand impozit pe profit stabilit suplimentar cu accesoriile aferente in suma de x lei respectiv asupra sumei de x lei reprezentand dobanzi/majorari de intarziere TVA, stabilite prin Decizia de impunere nr. F-HR x, in conditiile in care petentul prin contestatia formulata nu prezinta motive de fapt si de drept pentru care intelege sa conteste suma totala de x lei.

În fapt, SC x SRL in cursul anului 2011 a inregistrat cheltuieli si TVA deductibil facturate de SC y SRL in valoare de x lei si TVA aferent dedus in suma de x lei reprezentand balast sort.0-636 granulatie conform facturii nr.x.

In luna martie 2011 valoarea facturii a fost evidentiata in contul „301-materii prime” iar suma de x lei in contul de 4426 „TVA deductibil” urmand ca in luna iunie 2011 sa fie inregistrat la cheltuieli in contul „601-cheltuieli cu materiile prime”. Factura de mai sus a fost stornata in intregime in iunie 2014 prin factura nr.x. Valoarea facturii de -X lei fiind contabilizata in debitul contului „1174-rezultatul reportat din corectarea erorilor materiale” si in creditul contului „401-furnizori”, suma de x lei fiind considerata cheltuiala nedeductibila fiscal in anul 2011, iar TVA –ul in suma de - x lei a fost stornata de pe contul 4426.

Pentru clarificarea situatiei, echipa de inspectie fiscala a solicitat de la administratorul societatii explicatii suplimentare cu privire la valorile facturate de SC y SRL, respectiv „care este obiectul si destinatia valorilor facturate si cum au contribuit aceste cheltuieli in vederea realizarii de venituri si operatiuni taxabile?”

Din nota explicativa formulata de administratorul societatii reiese faptul ca initial a existat o comanda de balast, s-a intocmit si factura fiscala, dar ulterior s-a renuntat la comanda, materialele nefiind livrate, motiv pentru care s-a intocmit factura storno in anul 2014.

Inspectorii fiscali au stabilit faptul ca SC x SRL nu a facut dovada necesitatii materialului facturat de y SRL in vederea obtinerii de venituri impozabile si operatiuni taxabile, motiv pentru care cheltuielile inregistrate si deduse de societate, aferent achizitiilor de balast facturat de y SRL, in suma de x lei nu sunt cheltuieli deductibile fiscal si s-a stabilit un impozit pe profit suplimentar in valoare de x lei pentru care s-au calculat majorari de intarziere/dobanzi in suma de x lei si penalitati de intarziere in suma de x lei, totodata s-a stabilit ca nici TVA-ul aferent in suma de x lei nu poate fii dedus motiv pentru care s-au calculat majorari de intarziere pana la data stornarii in suma de x lei.(anexa nr.3 din RIF)

Totodata inspectorii fiscali au stabilit ca la calcularea impozitului pe profit la sfarsitul anului 2011, conform declaratiei 101, petentul nu a luat in considerare ca cheltuiala nedeductibila suma de x lei, evidentiata in contul “6581.1-penalitati proces verbal”.

Cu privire la cele de mai sus, petentul prin contestatia depusa nu aduce nici un argument prin care sa combata cele stabilite de organele fiscale.

In drept sunt aplicabile prevederile art.21, alin.1 si alin.4, lit.b din legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare care prevad:

ART. 21 Cheltuieli

„(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

b) dobânzile/majorările de întârziere, amenzile, confiscările și penalitățile, datorate către autoritățile române/străine, potrivit prevederilor legale” coroborat cu pct.39 din HG nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003, care prevede:

„39. Prin autorități române/străine se înțelege totalitatea instituțiilor, organismelor și autorităților din România și din străinătate care urmăresc și încasează amenzi, dobânzi/majorări și penalități de întârziere, execută confiscări, potrivit prevederilor legale.”

Avand in vedere dispozitiile legale sus-citate rezulta ca sunt deductibile cheltuielile efectuate de un contribuabil, numai in masura in care ele sunt efectuate in scopul obtinerii

de venituri si au la baza document justificativ potrivit legii si nu se incadreaza in categoria cheltuielilor nedeductibile stabilite prin lege.

Cu privire la accesoriile aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar respectiv TVA stabilita suplimentar sunt aplicabile prevederile art.119, art.120 si art.120¹ din Codul de procedura fiscala, republicata cu modificarile si completarile ulterioare care prevad:

Art. 119 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

“(1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorări de întârziere/dobânzi si penalitati de întârziere.

(3) Dobânzile si penalitatile de întârziere se fac venit la bugetul caruia îi apartine creanta principala.

(4) Dobânzile si penalitatile de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în condițiile aprobate prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, cu exceptia situatiei prevazute la art. 142 alin. (6).”

Art. 120 Dobânzi

“(1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(7) Nivelul dobânzii este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere si poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

Nivelul dobânzii este de 0,03% pentru fiecare zi de întârziere. (se aplică începând cu 1 martie 2014)”

Art. 120¹ Penalități de întârziere

« (1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

Incepand cu data de 01.07.2013

„(1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.”

Potrivit prevederilor legale enuntate, se retine ca pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari/dobânzi si penalitatii de întarziere.

Dobanzile se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei creantei fiscale si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

In cauza, in speta sunt aplicabile prevederile art.206 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, care prevede :

"(1) Contestatia se formuleaza în scris si va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestatiei;

c) motivele de fapt si de drept;

d) dovezile pe care se întemeiaza;

e) semnatura contestatorului sau a împuternicitului acestuia, precum si stampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calitatii de împuternicit al contestatorului, persoana fizica sau juridica, se face potrivit legii.

La pct.2.5 din Ordinul nr. 2906/2014 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. Nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se precizeaza:

" Organul de solutionare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt si de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv."

Potrivit prevederilor art.213 din O.G. Nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala:

"Analiza contestatiei se face în raport de sustinerile partilor, de dispozitiile legale invocate de acestea si de documentele existente la dosarul cauzei. Solutionarea contestatiei se face în limitele sesizarii".

In speta, sunt incidente si prevederile pct.11.1 din Ordinul nr. 2906/2014 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, care dispun:

" Contestatia poate fi respinsa ca:

b) nemotivata, în situatia în care contestatorul nu prezinta argumente de fapt si de drept în sustinerea contestatiei sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse solutionarii;"

Din dispozitiile legale mentionate mai sus, se retine ca in contestatia formulata contestatorul trebuie sa mentioneze atât obiectul cât si motivele de drept si de fapt, precum sa prezinte dovezi in sustinerea acesteia; organele de solutionare nu se pot substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt si de drept pentru care se înțelege sa conteste un act administrativ fiscal.

In conditiile in care acest capat de cerere din contestatia formulata de catre SC x SRL nu este motivata in fapt si drept si nu prezinta documente din care sa rezulte o alta situatie decat cea stabilita de organele fiscale prin Decizia de impunere nr. x, se **va respinge contestatia ca nemotivata** cu privire la sumele de x lei reprezentand impozit pe profit si accesoriile in valoare totala de x lei din care x lei reprezentand dobanda aferenta impozitului pe profit, x lei reprezentand penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit si x lei reprezentand dobanda aferenta TVA.

2. Referitor la obligațiile suplimentare de plată, reprezentând impozit pe profit în suma de x lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de x lei, precum și majorările de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de x lei și majorările de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de x lei, cauza supusa solutionarii este ca D.G.R.F.P. Brasov prin Serviciul Solutionare Contestatii 2, este să se pronunțe

asupra legalității și temeiniciei stabilirii acestor obligații fiscale suplimentare, în condițiile în care SC x SRL prin argumentele și documentele prezentate nu demonstrează o altă situație de fapt în legătura cu SC x1 SRL decât cea stabilită de organele de inspecție fiscală.

In fapt, în anul 2011 SC x SRL a înregistrat în evidența contabilă și a dedus cheltuielile facturate de SC x1 SRL, pe baza facturilor nr. x în valoare de x lei, nr. x1 în valoare de x lei și nr.x2 în valoare de x lei, reprezentând lucrări de reparații pardoseala din beton în hala depozit de vopsele conform contract nr. x și deviz 0419/2011. Totodată în baza facturilor de mai sus a fost dedusă și TVA-ul aferent în valoare de x lei.

Din nota explicativă, formulată de administratorul SC x SRL reiese faptul că de fapt prin facturile de mai sus au fost achiziționate materiale de construcții care au fost utilizate în timpul construcțiilor.

Inspectorii fiscali au stabilit că în evidența contabilă a societății în anul 2011 nu există construcții, destinația lucrărilor de reparații în suma de x lei nu este cunoscută, cheltuielile înregistrate și deduse de societate aferente acestor cheltuieli respectiv TVA-ul aferent în valoare de x lei nu sunt cheltuieli deductibile fiscal.

Pentru impozitul pe profit respectiv TVA stabilită suplimentar, echipa de inspecție fiscală a procedat la calculul accesoriilor în baza art.119, 120 și 120¹ din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare astfel s-au stabilit accesoriile suplimentare în valoare de x lei reprezentând dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe profit și x lei reprezentând penalități de întârziere aferente impozitului pe profit precum și dobânzi în valoare de x lei aferente TVA, respectiv penalități de întârziere în suma de x lei aferente TVA.

In drept, cu privire la impozitul pe profit sunt incidente prevederile art.21, alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

„Art. 21. Cheltuieli

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare”.

În ceea ce privește dreptul de deducere a TVA sunt incidente prevederile art.145 alin.2 și art.146 alin. 1 lit.a) și alin.2 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“ART:145

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”

ART.146

“(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin.(5);”

La pct.46 alin.1 din HG nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal se prevede:

“ 46. (1) Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal care să conțină cel puțin

informațiile prevăzute la **art. 155** alin. (19) din Codul fiscal și cu dovada plății în cazul achizițiilor prevăzute la **art. 145** alin. (1²) din Codul fiscal efectuate de către persoanele impozabile obligate la aplicarea sistemului TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziționează bunuri/servicii prevăzute la **art. 145** alin. (1¹) din Codul fiscal de la persoane impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare. Facturile emise în condițiile prevăzute la **art. 155** alin. (11), (12) și (20) din Codul fiscal constituie documente justificative în vederea deducerii taxei numai în situația în care au înscris și codul de înregistrare în scopuri de TVA al beneficiarului. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al facturii, beneficiarul va solicita emitentului un duplicat al facturii, pe care se va menționa că înlocuiește factura inițială. În cazul facturilor emise pe suport hârtie, duplicatul poate fi o factură nouă emisă de furnizor/prestator, care să cuprindă aceleași date ca și factura inițială, și pe care să se menționeze că este duplicat și că înlocuiește factura inițială sau o fotocopie a facturii inițiale, pe care să se aplice ștampila furnizorului/prestatorului și să se menționeze că este duplicat și că înlocuiește factura inițială.”

Având în vedere prevederile menționate mai sus, se reține ca dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată ia naștere în momentul în care taxa pe valoarea adăugată deductibilă devine exigibilă și este condiționat de utilizarea bunurilor și serviciilor achiziționate în folosul operațiunilor taxabile ale persoanei impozabile. Totodată, persoana impozabilă pentru a beneficia de acordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată trebuie să justifice exercitarea acestui drept în baza facturii originale, care să cuprindă cel puțin informațiile prevăzute la art.155 din Codul fiscal.

Conform prevederilor legale mai sus citate rezultă faptul ca legiuitorul a condiționat deductibilitatea cheltuielilor și a taxei pe valoarea adăugată aferentă, ca acestea să fie efectuate în scopul realizării de venituri, să aibă legătură cu activitatea economică a persoanelor impozabile și factura originală să cuprindă toate informațiile prevăzute de lege, iar în cazul cheltuielilor cu prestările de servicii deductibilitatea este condiționată și de existența contractului de prestări servicii care să cuprindă o serie de informații și prestarea efectivă a acestora cu documente justificative.

Or, organele de inspecție fiscală nu au acceptat deductibilitatea cheltuielilor și a TVA aferentă bunurilor achiziționate (reparații pardoseala din beton) pe motivul ca societatea nu a putut justifica cu ocazia controlului dacă aceste servicii au fost prestate pentru nevoile societății în vederea realizării de venituri impozabile și/sau pentru operațiuni taxabile, respectiv nu s-a putut prezenta documente justificative din care să rezulte ca achizițiile de la SC x1 SRL a contribuit la realizarea operațiunilor taxabile.

Din analiza documentelor aflate în dosarul cauzei se reține ca societatea contestatoara nu este de acord cu cele stabilite de organul de inspecție fiscală, dar în susținere nu aduce nici un argument care să combată cele constatate, cu ocazia controlului nu depune la dosar contractul de comodat sau contractul de închiriere, subînchiriere, nu face dovada ca a realizat venituri din chirii (venituri impozabile), astfel cele susținute prin contestația depusă sunt simple susțineri fără dovezi anexate.

În concluzie, cu privire la materialele de construcții - lucrările de reparații efectuate la pardoseala halei de beton achiziționate prin cele 3 facturi amintite mai sus, se reține ca nu sunt îndeplinite condițiile cumulative pentru deductibilitatea cheltuielilor facturate și nici deductibilitatea taxei pe valoarea adăugată aferentă, nefiind justificate realitatea și legalitatea acestor operațiuni, nu este suficient ca societatea să dețină facturile în original care să fie înregistrate în contabilitate, **la baza operațiunilor trebuie să existe documente justificative legale, care să confirme realitatea acestora.**

Prin urmare, având în vedere cele precizate la acest capitol, documentele anexate la dosarul cauzei, precum și prevederile legale în materie, rezultă că organele de inspecție fiscală în mod legal au stabilit **obligățiile suplimentare de plată, reprezentând impozit pe profit în suma de x lei respectiv TVA suplimentar în suma de x lei**, fapt pentru care contestația se va **respinge ca neîntemeiată și nesusținută cu documente justificative întocmite conform dispozițiilor legale.**

Referitor la accesoriile aferente obligațiilor fiscale contestate, având în vedere că contestația pentru obligațiile suplimentare de plată principale a fost respinsă și conform principiului de drept **“accessorium sequitur principale”**, se va respinge contestația și pentru accesoriile stabilite la impozitul pe profit(x lei) respectiv la TVA(x lei) în suma totală de de x lei reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe profit respectiv a TVA-lui stabilit suplimentar.

*3. Cu privire la sumele de x lei reprezentând dobânzi/majorări de întârziere la impozitul pe construcții respectiv suma de x lei reprezentând penalități de întârziere la impozitul pe construcții, **cauza supusa soluționării DGRFP Brasov-Serviciul Soluționare Contestatii, este de a stabili dacă accesoriile aferente impozitului pe construcții pe anul 2014 au fost stabilite în mod legal în condițiile în care impozitul pe construcții pentru anul 2014 nu a fost achitat la termenul legal, valoarea impozitului pe construcții în suma de x lei fiind recunoscut și necontestat de către petent prin contestația depusă.***

In fapt, SC x SRL a construit o microhidrocentrală electrică cu capacitate totală de 7,48 MW în Valea x în valoare totală de x lei care a fost înregistrată în debitul contului 212 la data de 31.12.2013.

În urma verificării efectuate de către echipa de inspecție fiscală s-a constatat faptul că SC x SRL nu a declarat și nu a plătit impozitul pe construcții pentru anul 2014 așa cum prevede art. 2, alin. (1), lit. i) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare.

Contribuabilul a pus la dispoziția organului de inspecție fiscală Decizia de impunere pentru stabilirea impozitului/taxei pe clădiri în cazul contribuabililor persoane juridice pentru anul 2014 înregistrat la Comuna Plaiesii de Jos sub nr. x în valoare totală de 3.158.181 lei, reprezentând valoarea clădirilor pentru care datorează impozit pe clădiri (centrale turbine) la Comuna Plaiesii de Jos.

Totodată s-a stabilit că SC x SRL a calculat, și a declarat impozitul pe construcții pentru anul 2015 în valoare de x lei în declarația cod 100 înregistrată la A.J.F.P. Harghita sub nr. INTERNET x.

Astfel, echipa de inspecție fiscală a calculat impozitul pe construcții conform prevederilor art. 296³⁵, alin. (1), lit.a) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare: Sold cont 212 - valoarea clădirilor pentru care datorează impozit pe clădiri (centrale turbine) la Comuna Plaiesii de Jos) X 1,5% = impozit pe construcții (x)x1.5%=x lei, care trebuia declarat până la 25 mai 2014 și plătit în două rate egale până la 25 mai respectiv 25 septembrie 2014.

Pentru impozitul pe construcții stabilit suplimentar, echipa de inspecție fiscală a procedat la calculul accesoriilor în baza art.119, 120 și 120¹ din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare astfel stabilind dobânzi în suma de x lei și penalități de întârziere în suma de x lei.

Societatea contestatoarea, prin contestație, recunoaște obligațiile fiscale „[...]reprezentând impozitul pe construcții în suma de x lei cu accesoriile recalculat[...]” dar totuși solicită anularea accesoriilor în suma de x lei.

În drept, în ceea ce privește accesoriile aferente impozitului pe construcții sunt aplicabile prevederile art.119, art.120 și art.120¹ din Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare care prevăd:

Art. 119 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

“(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(3) Dobânzile și penalitățile de întârziere se fac venit la bugetul caruia îi aparține creanța principală.

(4) Dobânzile și penalitățile de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în condițiile aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu excepția situației prevăzute la art. 142 alin. (6).”

Art. 120 Dobânzi

“(1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(7) Nivelul dobânzii este de 0,03% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

Art. 120¹ Penalități de întârziere

„(1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor”

Potrivit prevederilor legale enunțate, se reține că pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere

Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale iar penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.

Din reglementările legale anterior citate rezultă că dreptul de creanță fiscală și obligația fiscală corelativă se nasc în momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le generează. La acest moment se naște dreptul organului fiscal de a stabili și a determina obligația fiscală datorată, iar accesoriile reprezentând dobânzi și penalități se plătesc pentru obligații fiscale datorate și neplătite la scadență către bugetul general consolidat.

În speta sunt aplicabile și prevederile art.296³⁵, alin.1 și alin.2 din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare care prevăd:

ART. 296³⁶ Plata impozitului și depunerea declarației fiscale

„(1) Contribuabilii prevăzuți la art. 296³³ sunt obligați să calculeze și să declare impozitul pe construcții, până la data de 25 mai, inclusiv, a anului pentru care se datorează impozitul.

(2) Impozitul pe construcții, declarat potrivit alin. (1), se plătește în două rate egale, până la datele de 25 mai și 25 septembrie, inclusiv.”

Având în vedere cele de mai sus respectiv ca impozitul pe construcții în suma de x lei nu a fost achitat până la data scadentei, inspectorii fiscali în mod legal au calculat accesoriile aferente în suma totală de x lei reprezentând dobânzi la impozitul pe construcții respectiv suma de x lei reprezentând penalități de întârziere aferente impozitului pe construcții.

Argumentul contribuabilului cu privire la faptul că în data de 25.05.2015 a depus decontul de TVA cod 300 cu opțiunea de rambursare motiv pentru care solicită anularea accesoriilor calculate pentru perioada 25.05.2015-31.07.2015 nu poate fi reținută având în vedere faptul că soluționarea decontului de TVA cu opțiune de rambursare nu a făcut obiectul inspecției fiscale în cauză, prin care s-au stabilit accesoriile aferente impozitului pe construcții, iar impozitul pe construcții în suma de x lei a fost stabilit pentru anul 2014 cu termene de plată la 25 mai respectiv 25 septembrie 2014.

Ca urmare, în temeiul art.216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevăd

„(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă”

coroborat cu prevederile pct.11.1 din Ordinul 2906/2014 pentru aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. Nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căruia:

“Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”

Prin urmare, având în vedere cele precizate la acest capitol, documentele anexate la dosarul cauzei, precum și prevederile legale în materie, rezultă că organele de inspecție fiscală în mod legal au stabilit **accesoriile în suma totală de 121.147 lei, reprezentând impozit pe construcții**, fapt pentru care contestația se va **respinge ca neîntemeiată pentru acest capat de cerere.**

*4. Cu privire la impozitul pe profit stabilit suplimentar pentru perioada 2011-2012 în suma de x lei împreună cu accesoriile aferente în suma de x lei, aferentă cheltuielilor cu serviciile prestate de x KFT, x Ugyvedi Iroda, x Tanacsado KFT respectiv x ZRT, **DGRFP Brasov- Serviciul Soluționare Contestații 2 este investită să se pronunțe asupra deductibilității la calculul profitului impozabil a cheltuielilor cu prestările de servicii, în condițiile în care din documentele existente la dosarul cauzei nu rezultă o situație diferită față de cea constatată de organele de inspecție fiscală, în sensul că nu reiese modul efectiv în care aceste cheltuieli au contribuit la realizarea veniturilor societății și că serviciile au fost utilizate în scopul operațiunilor taxabile.***

In fapt, în anul 2011 SC x SRL a înregistrat cheltuieli de studiu de fezabilitate financiară și comercială facturate de x KFT în valoare de x lei.

În ceea ce privește cheltuielile înregistrate cu serviciile facturate de x KFT, a fost prezentată oferta înaintată de x KFT din care reiese faptul că SC x SRL, dorește să investească într-o hidrocentrală de 6,6 MW din Valea x.

S-a solicitat de la x KFT pregătirea unui Studiu de Fezabilitate Financiară și Comercială pentru construirea unei hidrocentrale, inclusiv un model financiar, analiză de

risc si o evaluare a consecintelor legislatiei romanesti privind sistemele de Certificate Verzi asupra hidroenergiei, impreuna cu oferirea de asistenta in negocierile cu o banca de finantare de creante, fiind precizate tarifele percepute pentru fiecare activitate in parte.

SC x SRL nu a facut dovada prestarii efective de servicii facturate in anul 2011 de x KFT cu documente justificative, respectiv nu a prezentat contract incheiat, situatii/devize de lucrari cu mentionarea timpului alocat, durata desfasurarii fiecarei activitati in parte, in vederea obtinerii de venituri impozabile.

Petentul a depus la dosarul cauzei o oferta cu privire la prestarile facturate de catre x KFT, acceptat de catre ambele parti respectiv obiectul detaliat al studiului de fezabilitate financiara si comerciala.

Organul fiscal a stabilit faptul ca suma inregistrata in valoare de x lei nu este o cheltuiala deductibila fiscal pe motivul ca SC x SRL nu a prezentat documente justificative in baza carora puteau fi deduse cheltuielile.

Tot in anul 2011 SC x SRL a inregistrat cheltuieli cu servicii juridice facturate de x din Budapesta, in valoare de x lei din care suma de x lei a fost stornata in anul 2014.

Din raspunsul primit de la Compartimentul de Informatii Fiscale inregistrat sub nr. x in legatura cu tranzactiile intracomunitare desfasurate intre SC x SRL si x Iroda respectiv din verificarile efectuate de autoritatile ungare a rezultat faptul ca valoarea facturilor emise in perioada supusa investigatiei, inregistrata de petent a fost in suma de x EUR, in timp ce valoarea totala a facturilor ce se regasesc la contribuabilul din Ungaria in valoare de in valoare de x EUR, diferenta fiind de x EUR. Totodata s-a stabilit ca valoarea facturilor regasite la contribuabilul maghiar coincide cu datele de control VIES (x HUF), in timp ce societatea x SRL a declarat achizitii intracomunitare in valoare de x HUF, conform datelor VIES (in perioada supusa controlului).

In anul 2012 x SRL nu a utilizat proiectele de contracte redactate de catre x IRODA, prin urmare contribuabilul roman nu a achitat contravaloarea tuturor facturilor (numai o parte din ele). Din acest motiv, contribuabilul maghiar a emis facturi de corectie in anul 2014.

Avand in vedere cele de mai sus, contestatoarea sustine faptul ca aceste tranzactii au fost confirmate de autoritatile din Ungaria, care au considerat ca SC x SRL poseda acte doveditoare suficiente pentru deducerea cheltuielilor.

Din nota explicativa data de administratorul SC x SRL in data de 03.07.2015 reiese faptul ca serviciile contractate au fost executate, prestate iar in anii urmasori au fost stornate pe motivul ca SC x SRL nu a achitat contravaloarea facturilor, fapt confirmat si de autoritatea maghiara. In nota explicativa formulata la data de 14.07.2015 administratorul societatii, x a declarat ca majoritatea serviciilor facturate de cabinetul de avocat x au fost stornate pentru neexecutate. Astfel cele doua declaratii sunt in contradictie iar justificarile lucrarilor au fost prezentate in limba engleza, contrar art.8 alin 1 si 2 din Og 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata cu modificarile si completarile ulterioare.

Organul fiscal a stabilit ca cheltuielile privind serviciile juridice au fost inregistrate fara respectarea prevederilor Ordinului 3055/29 octombrie 2009 pentru aprobarea Reglementarilor contabile conforme cu directivele europene, nefiind respectate nici prevederile Ordinului nr. 1826 din 22 decembrie 2003 pentru aprobarea Precizărilor privind unele măsuri referitoare la organizarea și conducerea contabilității de gestiune

Astfel, inspectorii fiscali au stabilit ca cheltuielile facturate de Firma de Avocati x din Budapesta, in suma de x lei nu sunt deductibile fiscal.

Totodata se retine ca petenta in anul 2011 a inregistrat cheltuieli cu servicii de consultanta facturate si de x KFT in valoare de x lei respectiv x lei in anul 2012.

Din raspunsul primit de la Compartimentul de informatii fiscale nr.x reiese faptul ca reprezentantul firmei din Ungaria a confirmat tranzactiile cu SC x SRL respectiv ca in anul 2014 contribuabilul a renuntat la creantele fata de contribuabilul roman datorita unor

probleme aparute între cele două companii, astfel x KFT a corectat decontul de TVA și declarația recapitulativă.

Organul de inspecție a tras concluzia că petentul nu și-a dovedit cu rapoarte de activitate semnate de părțile contractante, nu au fost prezentate rapoarte din care să rezulte costul și cheltuielile suportate în legătură cu facturile emise, implicit valoarea facturată. Petentul a pus la dispoziția echipei de inspecție fiscală numai un contract de mandat și nicidecum certificatul de performanță tradus în limba română conform susținerilor prezentate prin contestația depusă.

Având în vedere cele de mai sus inspectorii fiscali nu au acceptat la deducere suma totală de x lei facturată x KFT în anii 2011 și 2012.

Echipa de inspecție fiscală a constatat faptul că SC x SRL a înregistrat cheltuieli cu servicii de mandat facturate de x ZRT din Budapesta în valoare de x lei.

La solicitarea echipei de inspecție fiscală cu privire la justificarea prestării efective a serviciilor facturate de x ZRT a fost prezentat un contract de mandat respectiv mai multe "certificate de îndeplinire" în baza cărora au fost efectuate plățile dar din care nu a rezultat efectiv prestările efectuate.

Astfel, organul de inspecție fiscală nu a luat în considerare înscrisurile prezentate în anexa la punctul de vedere emise de x ZRT care nu cuprind informații din care să rezulte prestarea efectivă a serviciilor facturate în interesul societății contestatoare unde sunt enumerate generic o serie de activități, fără a fi precizat modul în care s-au concretizat serviciile prestate, sunt enumerate convorbiri și conferințe telefonice, întâlniri cu persoane care nu au calitatate la SC x SRL.

Mai mult decât atât "Tabelul de servicii anexat la Punctul de vedere rezultă faptul că acest tabel este întocmit de x ZRT și stampilat de x Iroda din Ungaria.

Având în vedere cele de mai sus echipa de inspecție fiscală a stabilit că suma de x lei nu este o cheltuială deductibilă fiscal.

Pentru impozitul pe profit stabilit suplimentar, în baza art. 120 și art 120¹ din O.G.nr.92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, Republicat cu modificările și completările ulterioare, s-au calculat majorări de întârziere/dobânzi în suma de x lei și penalități de întârziere în suma de x lei.

Totodată s-a reținut că SC x SRL nu demonstrează realitatea tranzacțiilor, astfel a avut loc o derulare artificială a tranzacțiilor efectuate de SC x SRL cu prestatorii de servicii menționați mai sus, fără executarea prestațiilor de servicii, având loc doar un circuit scriptic al documentelor cu scopul de a se obține avantaje fiscale.

In drept, în materia impozitului pe profit sunt aplicabile prevederile art.21 alin.1 și art.21 alin. 4 lit.m) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu completările și modificările ulterioare, care stipulează :

Art.21 Cheltuieli

"(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate **în scopul realizării de venituri impozabile**, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare".

"(4) Următoarele cheltuieli **nu sunt deductibile** :

m) cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii, **pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestării acestora în scopul desfășurării activității proprii și pentru care nu sunt încheiate contracte**" ,

coroborate cu prevederile pct. 48 din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, unde se specifică :

“48. Pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii trebuie să se îndeplinească **cumulativ** următoarele condiții :

- serviciile trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract care să cuprindă date referitoare la prestatori, termene de execuție, precizarea serviciilor prestate, precum și tarifele percepute, respectiv valoarea totală a contractului, iar defalcarea cheltuielilor de această natură să se facă pe întreaga durată de desfășurare a contractului sau pe durata realizării obiectului contractului;

- prestarea efectivă a serviciilor se justifică prin : situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare ;

- contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfășurate ”.

În ceea ce privește deductibilitatea cheltuielilor cu serviciile, legiuitorul a prevăzut pe lângă condiția generală prevăzută de art.21 alin.1 din Codul fiscal și anume aceea potrivit căreia serviciile trebuie să fie efectuate în scopul realizării de venituri impozabile și anumite condiții specifice acestui gen de cheltuieli, reglementate de dispozițiile art.21 alin.4 lit.m) din Codul fiscal, respectiv justificarea necesității prestării acestora în scopul activității pe bază de documente probatorii, respectiv contracte și materiale corespunzătoare enumerate cu titlu exemplificativ, în funcție de specificul prestării, contribuabilul având obligația să probeze necesitatea efectuării respectivelor servicii pentru desfășurarea activității și modul efectiv în care aceste cheltuieli au contribuit la realizarea veniturilor societății.

Conform prevederilor legale mai sus citate rezultă faptul ca legiuitorul a condiționat deductibilitatea cheltuielilor și a taxei pe valoarea adăugată aferentă, ca acestea să fie efectuate în scopul realizării de venituri, să aibă legătură cu activitatea economică a persoanelor impozabile și factura să cuprindă toate informațiile prevăzute de lege, iar în cazul cheltuielilor cu prestările de servicii deductibilitatea este condiționată și de existența contractului de prestări servicii care să cuprindă o serie de informații și justificarea prestării efective ale acestora cu documente, prin urmare, nu este suficient ca societatea să dețină o factură care să fie înregistrată în contabilitate, **la baza operațiunilor trebuie să aibă documente justificative legale, care să confirme realitatea acestora.**

Or, organele de inspecție fiscală nu au acceptat deductibilitatea fiscală a achizițiilor facturate de societățile menționate mai sus, pe motivul că aceste tranzacții nu sunt justificate să fi fost realizate efectiv între părțile înscrise în documente. Nu a fost prezentat contract, nu există detalizarea lucrărilor în situațiile de lucrări, nu există recepții de lucrări, efectiv nu s-a putut identifica unde anume au fost folosite serviciile oferite/prestate/facturate de x KFT, x Iroda, x Tanacsado KFT respectiv x ZRT, astfel nu sunt reflectate operațiunile economice și nu conțin detaliile necesare pentru verificabilitate și implicit credibilitate.

Mai mult, referitor la furnizori, emitenții de facturi, au fost stornate majoritatea lucrarilor facturate, tabelul de servicii detaliata emisa de x ZRT este stampilata de catre biroul de avocatura x din Ungaria, chiar insusi administratorul societatii, DI x se contrazice pe el insusi cu privire la serviciile facturate si executate de catre firma de avocati x astfel din nota explicativa data la 03.07.2015 reiese ca serviciile avocatiile facturate evidentiate in anul 2011 au fost stornate pe motivul ca SC x SRL nu a achitat contravaloarea tuturor facturilor, toate lucrarile efectuate.

Din nota explicativa formulata in data de 14.07.2015 reiese ca majoritatea serviciilor facturate de biroul de avocatura x din Ungaria au fost stornate pentru neexecutare si nu pentru neplata.

Totodata se retine ca, contestatorul este de acord cu privire la diminuarea pierderii fiscale in suma totala de x lei pentru anii 2013 si 2014.

În soluționarea cauzei se mai reține că, prin documentele aflate la dosarul cauzei SC x SRL nu justifică efectuarea prestațiilor de servicii în interesul activităților desfășurate, documentele depuse la dosarul cauzei nu sunt în măsura să modifice cele stabilite de către inspectorii fiscali, astfel se va respinge contestația pentru acest capăt de cerere ca neîntemeiată având în vedere faptul că nu rezultă prestarea efectivă a serviciilor facturate în scopul realizării de venituri, operațiuni taxabile.

Referitor la accesoriile aferente obligațiilor fiscale contestate, având în vedere că contestația pentru obligațiile suplimentare de plată principale a fost respinsă și conform principiului de drept *“accessorium sequitur principale”*, se va respinge contestația și pentru suma totală de x lei dobânzi și penalități aferente impozitului pe profit.

Ca urmare, în temeiul art.216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevăd

„(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă”

coroborat cu prevederile pct.11.1 din Ordinul 2906/2014 pentru aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. Nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căruia:

“Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”

Prin urmare, având în vedere cele precizate la acest capitol, documentele anexate la dosarul cauzei, precum și prevederile legale în materie, rezultă că organele de inspecție fiscală în mod legal au stabilit **suma totală de x lei, reprezentând impozit pe profit împreună cu accesoriile aferente în suma de x lei**, fapt pentru care contestația se va **respinge ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.**

Ca urmare, în speta devin aplicabile prevederile art.216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevăd :

„(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă”,

coroborat cu prevederile pct.11.1 din Ordinul 2906/2014 pentru aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. Nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căruia:

“Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”

Prin urmare, având în vedere cele precizate la acest capitol, documentele anexate la dosarul cauzei, precum și prevederile legale în materie, rezultă că organele de inspecție fiscală în mod legal au stabilit **accesoriile în suma totală de x lei, reprezentând impozit pe profit**, fapt pentru care contestația se va **respinge ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.**

5. Afirmația petentei cu privire la faptul că organul de control fiscal a calculat accesoriile până la data de 31.07.2015, ignorând prevederile art.116 alin.4 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, nu poate fi reținută în soluționarea cauzei întrucât decontul de TVA cod 300 cu opțiunea de rambursare a fost depus la data de 25.05.2015, iar aceasta a făcut obiectul unei alte inspecții fiscale pentru stingerea DNOR, iar la data stabilirii accesoriilor contestate decontul depus la 25.05.2015 nu a fost soluționat, astfel creanțele nefiind certe, lichide și exigibile așa cum este precizat la art.116, alin.4 din OG nr.92/2003:

„Dacă legea nu prevede altfel, compensarea operează de drept la data la care creanțele există deodată, fiind deopotrivă certe, lichide și exigibile.”

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor legale invocate în cuprinsul prezentei decizii, în baza art. 206, art. 209, art. 213, art.214 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

1. Respingerea contestației ca nemotivată formulată de SC x SRL împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. x pentru **suma totală de x lei** din care:

- x lei reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar
- x lei reprezentând dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe profit
- x lei reprezentând penalități de întârziere aferente impozitului pe profit
- x lei reprezentând dobânzi/ majorări de întârziere aferente TVA .

2. Respingerea contestației ca neintemeiată formulată de SC x SRL împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. x pentru **suma totală de x lei** din care:

- x lei reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar
- x lei reprezentând dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe profit
- x lei reprezentând penalități de întârziere aferente impozitului pe profit
- x lei reprezentând TVA stabilită suplimentar
- x lei reprezentând accesoriile aferente TVA stabilită suplimentar
- x lei reprezentând dobânda impozit pe construcții
- x lei reprezentând penalități de întârziere impozit pe construcții

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Harghita în termen de 6 luni de la data comunicării, conform prevederilor Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ.

DIRECTOR GENERAL

x